

Plenaire vergadering van de Eerste Kamer op dinsdag 4 februari 2014

Toespraak van de Voorzitter van de Eerste Kamer,
Mr. A. Broekers-Knol

Herdenking C.A. (Kees) IJmkers (1924-2014)

Op 13 januari jongstleden overleed op 89-jarige leeftijd Kees IJmkers, oud-senator voor de Communistische Partij van Nederland. Hij was lid van de Eerste Kamer van 8 februari 1966 tot 2 maart 1967 en van 9 december 1969 tot 23 juni 1987. In totaal ruim 18 jaar.

Cornelis Antoon IJmkers werd geboren in Den Haag op 3 september 1924. Na de lagere school volgde hij hier de opleiding tot instrumentmaker aan de Lagere Technische School. Hij begon zijn werkzame leven als metaalbewerker en monteur. Later werd hij journalist bij het dagblad De Waarheid.

Van 1950 tot 1960 en vanaf 1964 was de heer IJmkers lid van het partijbestuur van de CPN. Ook was hij enige tijd politiek secretaris van de CPN in het district Den Haag. In de naoorlogse jaren gold hij als een vooraanstaande communist in Den Haag. Op een partijcongres in 1964 bekritiseerde de heer IJmkers de landelijke werfleiding en de propaganda-afdeling, waar zijns inziens "te weinig stuwkracht" van uitging. Hij bracht de noodzaak naar voren van een verbeterde opstelling van de kaders in afdelingen, districten en partijbestuur, om aldus "het onbevredigend partijleven" een nieuwe impuls te geven.

Vanaf 1964 was de heer IJmkers lid van de gemeenteraad in Den Haag. Hier was hij voorzitter van zijn fractie en onder andere lid van de commissies voor Volksgezondheid, voor Onderwijs en voor Jeugd, Sport en Recreatie. Bij zijn afscheid in 1978 werd hij geprezen om het gezag waarmee hij sprak; zowel binnen als buiten zijn fractie.

Op 8 februari 1966 werd de heer IJmkers geïnstalleerd als lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal. In zijn maidenspeech bij de behandeling van de Defensiebegroting sprak hij zich uit tegen de stijging van defensie-uitgaven. De heer IJmkers verbaasde zich er over dat er op alle departementen werd bezuinigd, behalve dat van defensie en achtt

het een onbegonnen zaak om mee te blijven doen aan de bewapeningswedloop en te blijven investeren in de aanschaf van nieuwe straaljagers. Een onderwerp dat ook vandaag de dag de politieke gemoederen nog ernstig bezig houdt.

In de Eerste Kamer gold de heer IJmkers als een authentieke afgevaardigde, die een gedegen inbreng leverde in debatten op uiteenlopende terreinen. Van 1971 tot 1974 was hij plaatsvervangend voorzitter vaste commissie voor zaken rakende Suriname en de Nederlandse Antillen.

Toen zijn partij in 1991 opging in GroenLinks, volgde hij zijn partij niet. Hij pleitte voor één grote progressieve volkspartij en beschouwde zichzelf totdat die partij zou worden opgericht, als politiek dakloos.

De heer IJmkers bekleedde diverse maatschappelijke functies in het hem zo geliefde Den Haag. Hij was onder meer lid van het Overlegorgaan Haagse Agglomeratie, secretaris van de Algemene Woningbouwvereniging Den Haag, voorzitter van de Algemene Stichting Bejaardenzorg Den Haag en voorzitter van de begeleidingscommissie Voetbalvandalisme en Jeugdwelzijn Den Haag. Van 1994 tot 2001 was de heer IJmkers voorzitter van de sociale begeleidingscommissie van de Robert Fleury-stichting.

De heer IJmkers was Officier in de Orde van Oranje Nassau. Moge ons respect voor zijn persoon en werk, en zijn inzet voor de parlementaire democratie tot steun zijn voor zijn familie en vrienden.

Ik verzoek een ieder om een moment stilte in acht te nemen.